

ши. — Престанете да вървате въ свършването на свѣта! — Въ другия свѣтъ ни чакатъ голѣми мъчения. — Престанете да вървате въ мъченията на онзи свѣтъ! Престанете да вървате въ вашитѣ кжщи, които носятъ хиляди нещастия въ свѣта! Вървайте въ Божественото, което всѣки моментъ се проявява! Вървайте въ малката свѣтлинка, въ малката радостъ, която се проявява въ душитъ ви! Вървайте въ Бога, тъй както Той се проявява въ васъ! Богъ е създалъ свѣта, и Той самъ е опредѣлилъ отношенията си къмъ всѣко живо сжщество. Щомъ е така, никога не заставайте между Бога и кое и да е живо сжщество. Всѣки човѣкъ трѣбва да се постави на своето мѣсто! Клеткитѣ на стомаха не могатъ да се съединятъ направо съ клеткитѣ на мозъка, между тѣхъ има редъ други клетки. Ако си клетка отъ стомаха, първо ще се организирашъ съ стомашнитѣ клетки, а после съ останалитѣ; ако си клетка отъ краката, първо ще се организирашъ съ клеткитѣ на краката, а после съ останалитѣ. Следователно, първата задача на човѣка е да намѣри своето мѣсто въ природата, и оттамъ да намѣри пжтищата и съобщенията къмъ великата мисълъ, която работи въ свѣта.

„Като наскърбени, а то винаги сме радостни.“ Радостенъ е онзи, който е разбралъ смисъла на живота. „Като че нищо нѣмаме, но мнозина обогатяваме.“ Богатъ е онзи, който, следъ като е мислилъ, че нищо нѣма, повѣрва, че всичко има въ себе си. Богатъ е онзи, който може да върва като дете, че всички богатства въ природата сж и въ негови богатства. Една отъ проявитѣ на истинската вѣра е вървата на детето. Ще приведа единъ примѣръ за чистата детска вѣра. Това се случило нѣкъде въ България. Една майка казала на детето си: Хайде, мама, днесъ ще те заведа на площада, дето ще има молебень за дъждъ. Детето се е приготвило да върви съ майка си, но първата му работа била да си вземе чадъръ. — Защо ти е, мама, чадъръ? — Ами нали ще вали дъждъ следъ молебена? — Не ти трѣбва чадъръ, остави го дома. — Не, не искамъ да се мокра, дъждъ ще вали! — отговорило детето. Значи, майката не вървала, че ще вали дъждъ, а детето повървало. Такава трѣбва да бже вашата вѣра! Щомъ се молитъ за нѣщо, ти трѣбва абсолютно да вървате въ него. Вѣра безъ съмнение се изисква отъ всички хора! Дойде нѣкой студентъ при мене и ме пита: Ще издържа ли изпита си? — Отъ вървата ти зависи. Ако вървашъ, ще издържишъ изпита; ако не